

HAYIR Kazanmalıdır

AKP-SARAY Rejimi fiili olarak uygulamaya koyduğu başkanlık sistemini şekilsel olarak onaylatmak istiyor. Egemenlerin amacı bu olabilir. Ancak, buradan şöyle bir sonuç üretmemek gerekir: 'Nasıl olsa fiili olarak uygulanıyor, EVET de çıksa HAYIR da çıksa durumda pek bir değişiklik olmayacak'. Son zamanlarda oldukça bilinçli olarak yaygınlaştırılmaya çalışılan bu "görüş" içinde ciddi tehlikeler barındırıyor ve kamuoyunu yanlış yönlendirmeyi amaçlıyor.

1. **HAYIR** sonucu çıkma olasılığı ciddi olarak mevcuttur. Gücümüzü küçümsemeyelim. İyi çalışılırsa, tüm kamu olanaklarının EVET için seferber edilmesine rağmen HAYIR eğilimi yüzde altmışların üzerinde çıkabilir.

2. **HAYIR** çıkması için özellikle EVET propagandası etkisi altında kalabilecek yurttaşlarımıza yönelik çalışma yürütmemiz ve onları doğru gerekçelerle ikna etmemiz gerekmektedir.

3. **HAYIR** sonucu çıktığında, AKP-SARAY Rejimi 'fiili olarak Başkanlık Sistemini sürdürürüm' diye tasarlasa dahi, bu plan pek öyle kolay işlemez.

NEDEN? ÇÜNKÜ;

1. **HAYIR** sonucu toplumun devrimci, demokratik, özgürlükçü ve barış isteyen muhalefet güçleri arasında çok ciddi bir güven duygusu yaratacaktır. 'Mücadele edince sonuç alınabiliyormuş' bilinci oluşacaktır.

2. Egemen güçler kullandıkları tüm olanaklara rağmen yenilmiş olacaktırlar.

3. **HAYIR** çıkması için AKP ve MHP'nin seçmen tabanı parçalanmış ve zayıflatılmış olacaktır.

4. Sosyalist, devrimci ve demokratik güçlerin güçlenmesi sağlanış olacaktır.

Bütün bu olguların ışığında kazanılacak bir Referandum Mücadelesi, sınıf mücadelesinin yeni bir aşamaya yükselmesini tarif eder. Bizim de amacımız bu olmalıdır. AKP-SARAY Rejimini yaralamak, geriletme, sınıf güçlerinin yeni mevziler kazanmasını sağlamak... **HAYIR VE ÖTESİ**'nin içeriği bu anlama gelmektedir.

Bu nedenle **KAMPANYA** sürecini çok iyi değerlendirmek ve bu süreçte gücümüze güç katmak zorundayız. Tüm kısıtlama, baskı ve engellemelere rağmen, devrimci uyanıklık ve yaratıcılığımızı sonuna kadar değerlendirerek bu mücadeleyi kazanma noktasına odaklanıyoruz.

Tüm parti örgütlerimiz ve yoldaşlarımız,
GÖREV BAŞINA!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 11 Şubat 2017 Tarihli Açıklaması

REFERANDUM İÇİN GERİ SAYIM BAŞLADI, ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN SEFERBER OLALIM!

Yurttaşlar;

Referandum tarihi 16 Nisan 2017 olarak belirlendi. İki ay var. Bu iki ayı çok iyi değerlendirmek zorundayız. AKP-SARAY Rejimi'nin yüzündeki maskeyi indirelim.

AKP ve ERDOĞAN SAHTEKARDIR:

Bunlar sahtekardır. İnsanlıktan, kulluktan, vatandaşlıktan söz ederken sadece milyonları uyutmayı ve kandırmayı hedefliyorlar. Bunlar dini duyguları ve milli duyguları kendi amaçları için kullanıyorlar. Bu şekilde halklarımızı, yurttaşlarımızı kandırıyorlar.

ERDOĞAN ve AKP YÖNETİCİLERİ HIRSIZDIR:

Bunlar hırsızdır. Yaptıkları ve yaptırdıkları her işten kendi kasalarına paralar aktarıyorlar. Ondan sonra da "hizmet" götürüyoruz diyorlar. Bunlar iş yapıp çalmıyorlar. Çalmak için iş yapıyorlar. Çaldıkları paralar işçilerin, emekçilerin, yoksulların vergilerinden elde edilen devlet gelirleridir. Hem işçiyi 12 saatten fazla çalıştırıyorlar, az para veriyorlar, hem de kestikleri vergileri alıyorlar. Bunlar bu derece haindir, hırsızdır, talancıdır.

ERDOĞAN VE KUKLALARI KATİLDİR:

Bunlar katildir. Türkiye'de yaşlı, genç, kadın, çocuk, bebek demeden onbinlerce Kürt vatandaşımızı öldürdüler ve öldürmeye devam ediyorlar. Bu yetmiyor "din kardeşiyiz" diye diye komşu ülkelerde Suriye ve Irak'ta yüzbinlerce insanın ölümüne sebep oluyorlar. 'Dostumuz' dedikleri Muammer El Kaddafi'yi bunların para ve silah verdikleri çeteler öldürdüler. Bu gerçekleri görmeliyiz.

ERDOĞAN DİKTATÖRDÜR:

Bunlar eşkiya diktatördürler. Kendi çıkarları için, elde ettikleri pozisyonları korumak için, çaldıklarını kaybetmemek için, koltuklarını yitirmemek için, yargılanmamak için, ülke içinde ve dışında emekçi çocuklarını savaşa sürüyorlar, ölümlerine sebep oluyorlar. Açıklanan "şehit" sayısı ölenlerin onda biridir. Aileleri şehit tazminatı ve maaşı vermemekle tehdit ederek ölenleri gizliyorlar.

EKMEK, BARIŞ, DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK İÇİN SEFERBER OLALIM:

Önce sandığa gidip 16 Nisan'da HAYIR diyerek bunlara ilk dersimizi verelim. Bunlara bir **TOKAT** atalım. **ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN SEFERBER OLALIM!**

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

11 Şubat 2017

DİSK'İN 50. YILINDA GÖREVLERİMİZ

o Engin BAŞARAN

DİSK'in 50. Kuruluş yıldönümünü karşılıyoruz. Partimizin 80 öncesi bir çok kadrosu DİSK'e bağlı işkolu sendikalarında mücadeleler içinde önce sendikal, ardından da sınıf bilinci edinerek öncü işçi niteliğine kavuştular. Özellikle, metal, kimya, lastik, tekstil, iş kollarında ama aynı zamanda banka-büro ve genel hizmet işçileri arasında yarattığı sendikal örgütlenme ile DİSK sınıf mücadelesinin yükselmesinde önemli bir işlev üstlendi.

DİSK ve T. Maden-İş'in Genel Başkanı Kemal Türklerin devlet destekli faşist çeteler tarafından suikast ile katledilmesi ve 12 Eylül generallerinin DİSK'i hedef tahtasına oturtmaları, yasaklamaları, yöneticilerini idamla yargılamaları onlar açısından nedensiz değildi.

İçer boşaltıldıktan ve 90'lı yıllarda faaliyetleri tekrar başladıktan sonra örgütlenme sorunuyla karşılaştı. Sendikal yasalar 12 Eylül rejimi tarafından formatlanmış ve yetki almak zorlaştırılmıştı. Bütün engeller sanki DİSK tekrar örgütlenememesi anlamında kurgulanmıştı. Aynı dönemde DİSK'i DİSK yapan eski sendikacı arkadaşlarımızın düşünce sistemlerinde de değişiklikler yaşandı. Çoğu 12 Eylül dönemini yurtdışı göçmenliğinde geçiren yöneticiler ülkeye döndüklerinde gittikleri gibi değillerdi. Bu durumun oluşmasında reel sosyalizmin ülkelerinde yaşanan alt-üst oluşlar ve ona bağlı olarak partimizin geçirdiği olumsuz süreçler de rol oynamıştı.

Bugün durum belli. Nesnel ve öznel nedenlerden dolayı DİSK eski DİSK değil. DİSK birçok çevre tarafından eleştiriliyor. Eleştirmek yanlış değil, ancak eleştirilerin

gerekçelerini ve eleştirilen olguların nedenleri eksik değerlendirilirse bu eleştiriler kendi içinde eksiklik taşırlar. "DİSK yüzünü tekrar sınıf ve kitle sendikacılığına döndürmelidir" demek kolay bir ifade. Öyle olsun ama nasıl? Asıl bu sorunun yanıtını vermemiz gerekmektedir.

Birincisi; DİSK'in tekrar eski DİSK olabilmesi için en çok çaba sarf etmesi gerekenler komünistlerdir. Başkalarını eleştirmeden önce çuvaldızı kendimize batırmalıyız.

İkincisi; Bugün sendikal mücadeleyi sadece DİSK ile sınırlamak doğru mudur? Diğer Konfederasyonlar ve bağımsız işkolu sendikalarında örgütlü işçilere yönelik komünistlerin politikaları nedir?

Üçüncüsü; Sendikaların tepelerine yönetici ve uzman olarak paraşütle inerek komünist sınıf çalışması yaptığını zannetmek doğru mudur?

DİSK'i eleştirmeden önce kendimize yönelik öz eleştiri yapmamızda yarar görüyoruz. Öz eleştiri yaptığımız zaman ise karşılaşacağımız gerçek, partimizin sınıf içinde parti örgütlenmesini geliştirme zorunluluğunu görmemizdir. Bu alanda gerekli mesafeyi kat etmeden kuru eleştiriler yönelmek belki bizi "tatmin" edebilir, ancak bu eleştiriler gerçeklerle bağdaşmaz.

DİSK içinde farklı görüşte devrimci ve demokrat sendikacılara ne kadar tahammülümüz var? Onlara yaklaşırken hiç mi hata yapmıyoruz? Bu soruların yanıtı verilmeden eleştiri yönelmenin çok doğru bir yaklaşım olduğuna inanmıyoruz.

Partimiz, öncelikle sınıf içinde, üretim ve yerleşim birimleri temelinde örgütlenmesini geliştirmelidir. Parti çalışmasının salt parti politikalarının propagandasını içermediğini biliyoruz. İşçi ve emekçilerin güncel ekonomik, sosyal ve demokratik sorunları temelinde yürütülecek çalışma ve işyerlerinde bu

bağlamda geliştirilecek sendikal faaliyet komünistlerin öncelikli görevidir. Hangi partinin seçmeni olursa olsun, hangi partiye her ne sebeple sempati duyuyorsa duysun, sınıfsal nedenlerden kaynaklı güncel sorunlar temelinde parti faaliyeti yürütmemizin önünde hiç bir engel yoktur. Bu çalışmayı yürütmemenin önündeki tek engel ancak biz kendimiz olabiliriz.

DİSK konusu bu süreçte iki açıdan ele alınabilir. **Birincisi;** Burjuvazinin DİSK'i çekmek istediği çizgiden kurtarmaya yönelik çalışma. DİSK'in sınıf sendikacılığının niteliklerini yeniden kazanması. Hem pasif, uzlaşmacı ama aynı zamanda DİSK içi muhalefette etkili olan milliyetçi etkilerden uzaklaşılmasının sağlanması. **İkincisi;** Bir yandan DİSK'i sınıfın savaşkan, uzlaşmaz, sendikal merkezi haline yükseltirken, diğer yandan niteliğine bakılmaksızın tüm diğer sendikaların tabanında yürütülecek parti çalışması ile orta ve uzun vadede sendikal birliği hedeflemek.

DİSK'in sınıf sendikacılığı bayrağını yükseltmesi, üyeleri için elde edeceği ekonomik ve sosyal kazanımlar, diğer uzlaşmacı sendikaların üyeleri arasında kendi yönetimlerine karşı tepki doğmasına neden olacaktır. DİSK, örnek bir sınıf sendikacılığı modeli olarak çok ciddi kazanımların ve sendikalarda örgütlü veya örgütsüz işçi ve emekçilerin nezdinde emsal teşkil edebilir. Böylece hem ülkede yüzde onun altına düşmüş olan sendikalaşma oranı yükseltilebilir, hem DİSK üyesi işkolu sendikaların üye kazanma ve yetki elde etme süreci gelişir, hem de aynı zamanda diğer sendikal konfederasyonların işkolu sendikaları üzerinde ciddi bir baskı oluşur.

DİSK'in kuruluşunun 50. Yılında sendikal alanda önümüze bu denli somut hedefler koymaz ve bunları gerçekleştirmeye yönelik çalışma programları geliştirmesek, DİSK'in 50. Kuruluş yıldönümü pasta kesip mum üfleyerek geçirilen bir doğum günü kutlamasından farklı olmaz. Sınıf mücadelesi ise amaçlar doğrultusunda kararlılık, sabır, azim ve dinamizm gerektirir. Siyasi hedefler belirleyip o hedeflere ulaşmak için mücadeleyi gerektirir. TKP bunun için var. Tekrar **"iyi ki DİSK var"** diyebileceğimiz günleri yaratmak da **"iyi ki TKP likidasyonu aştı ve sınıf mücadelesine damgasını vuruyor, benim de bu mücadeleye somut katkı olmalı"** diyenlerin çoğalması ile mümkün olacaktır. Bunun anahtarı da sınıf içinde çalışan parti örgütleri ve yoldaşlarımızın elindedir.

Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

10 Ekim 2016 - 29 Ocak 2017

DEĞERLENDİRME

Tüm Parti Örgütlerimize, Yönetici Organlarımıza, Parti Kolektiflerine ve Yoldaşlarımıza:

Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi tamamlandı. 111 günlük süreçte son on yıllık parti çalışmalarının bir bilançosu çıkarılabildi. Parti örgütünün genelinde ve tek tek yoldaşlar nezdinde ayrıntılı bir tahlili yapıldı. Bu çalışma çok önemli ve gereklidi. Hamle üç alanda yürütüldü. İdeolojik, politik ve örgütsel alanlarda.

MK Sekreterliğimizin 10 Ekim 2016 tarihli genelgesi on maddeden oluşuyordu. Hatırlamak için tekrarlayalım:

"1. Merkez Komitemiz 10 Ekim 2016 ile 29 Ocak 2017 tarihleri arasındaki süreci Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi olarak ilan etti. 1982 yılında siyasi polislin işkencehanelerinde direnerek can veren Deniz Yoldaş'ın katledildiği günün 34.yıl dönümü olan 16 Kasım 2016 günlemesi de bu sürecin ortasında yer alıyor.

2. Bu hamle yarışmalarla, türlü etkinlikler ile değil, etkin, yaratıcı ve ilkeli bir parti yaşamının geliştirilmesi açısından hedefler ile yürütülecektir. Temel amaç, ulaşılan niteliksel düzeyin daha da geliştirilmesi ve nicel güce dönüştürülmesidir.

3. Program-tüzük taslaklarını bu süreçte temel örgütlerimiz ve yoldaşlarımız içinde tartışmak, bu yolla parti örgütleri içindeki ideolojik, politik eksiklerimizi gidermek, parti yapısını güçlendirmek öncelikli hedefimiz olacaktır.

4. Parti yapısını güçlendirmek, örgütsel anlamda her temel örgütte ve birimde önümüze koyduğumuz ve koyacağımız hedefleri gözden geçirmek, bu hedeflere uygun görev dağılımı, görev tarifi ve göreve yönelik eğitimleri yaşama geçirmek ve koyulan hedeflere yönelik sonuç alıcı çalışmalar geliştirmeyi içermektedir.

5. İdeolojik-politik alanda gereksinime göre parti eğitimlerinin farklı bölümlerini uygulamak, yine program-tüzük tartışmasında ortaya çıkacak soruların tartışılmasını Marksist-Leninist temel eserler doğrultusunda gerekçelendirmek bu sürecin diğer bir özelliği olacak ve ideolojik alanda silahlanmamızı geliştirecektir.

6. Partinin her kademedeki yönetici organları bu sürecin planlanması, uygulanması ve denetiminde görevlerini yerine getirirken, daha güçlü bir TKP, daha genç bir TKP, fabrikalarda, üretim ve

çalışma birimlerinde, işçi semtlerinde daha fazla kök salmış bir TKP, bütün bunların sonucu olarak da politikaya daha fazla müdahil olan bir TKP hedefine ulaşmak için bu hamle sürecini kendi çalışmaları açısından değerlendireceklerdir.

7. Bu süreç aynı zamanda örgütsel görevlerdeki eksik ve hatalarımızın tespiti, onların giderilmesi, temel örgüt ve yönetim organlarının güçlendirilmesi için değerlendirilecektir.

8. Yoldaşlık ilişkilerinin pekiştirildiği, kişiler temelinde değil, üstlenilen görevlerde ortaya çıkarılan sonuçlar temelinde değerlendirmelerin esas alındığı, eleştiri, özeleştiri ve disiplin mekanizmasının işletilmesinin geliştiği bir süreç olacaktır.

9. Özet olarak; Program ve Tüzük taslağının tartışılması temelinde, Marksizm-Leninizm'in ilkeleri ışığında yürütülecek bu komünist hamle, parti yaşamının daha üst bir niteliğe yükselmesini sağlayacaktır. Bu hamle, yürütülecek düşünsel faaliyetin pratik ile bağını, partinin işçi ve emekçi yığınları içinde, gençler arasında, örgütlülüğünün güçlenmesi sonucunu doğurmalıdır. Amaç bu hedefi gerçekleştirmek olacaktır.

10. Kadri Erol yoldaşımızın anısını mücadele içinde yaşatmak ve onun adıyla partimizi güçlendirme hamlesi gerçekleştirmek, Mustafa Suphilerin, Bilen yoldaşın, Deniz yoldaşın ve kavgada düşen binlerce savaşkan kadromuzun uğruna can verdikleri partimizi ve sosyalizm mücadelemizi yükseltmek, onlara layık olmak ve onlara verdiğimiz sözü yerine getirmemizin yeni bir adımı demek olacaktır."

Yoldaşlar;

Hamle sürecinde yürütülen çalışmaları bu yazımızda ayrıntıları ile değerlendirmemiz konspirasyon kuralları açısından mümkün değildir. Neki, bu çalışmaların sonucunda gelinecek noktada çıkan sonuçları tüm parti örgütlerimiz, parti kolektiflerimiz ve yoldaşlarımız ile paylaşmak istiyoruz.

İDEOLOJİK AÇIDAN:

1. Tartışma dökümanı olarak üzerinde çalıştığımız yeni parti program taslağımız, yapılan katkı ve öneriler sonucunda belli noktalarda daha da geliştirilerek yeni parti programımızın gerekçe metni haline getirilecektir.

2. Parti programının gerekçesi olan bu belge temelinde sonuçları içeren, daha

özet ve dışımıza yönelik çalışmalarda da belge olarak kullanılabilecek bir parti programı kaleme alınacaktır.

3. Program tartışmaları sürecinde yoldaşlarımız arasında on yılları içeren tasfiye sürecinde oluşan deformasyonlar ve eksiklikler tespit edilmiştir.

4. Yeni partilenecek olan yoldaşlarımız ile de ideolojik temelde politik ve örgütsel farklılıkların, açıkların ve eksiklerin tamamlanması ihtiyacı tespit edilmiştir.

5. Bu eksikleri gidermek ve ideolojik politik birliği sağlamak açısından bugüne dek yürütülen çalışmalar değerlendirilmiş, var olan giderilememiş eksikliklerin giderilmesi konusunda bir eğitim programı hazırlanması ve bu eğitim programının gerek merkezi eğitimler, gerekse de yerel eğitimlerle giderilmesi karar altına alınmıştır.

6. Eğitim çalışmasının sürdürülmesi, ideolojik düzeyin yükseltilmesi ve politik görüş birliğinin eksiksiz sağlanması için MK İdeolojik Büro bünyesinde alınacak önlemler saptanmış ve çözümü için bir faaliyet planı hazırlanmıştır.

7. Var olan ideolojik ve politik eksiklerin giderilmesi için yayın organlarımızın içeriğinin destekleyici ve besleyici görevi değerlendirilmiş, gerekli önlemler görüşülmüş, var olan yayınlara ilave olarak teorik alanda ve uluslararası tartışma ve deneylerin aktarımı konusunda işlev üstlenecek yayın faaliyeti karar altına alınmıştır.

ÖRGÜTSEL AÇIDAN:

1. Parti tüzük taslağımız yapılan öneri ve katkılar sonucunda son haline getirilecek, Parti Programına Temel Oluşturan Tezler ve Parti Program taslağı ile birlikte gerekli organların onayına sunulacaktır.

2. Parti temel belgeleri tüzüksel organlar tarafından onaylanana dek geçici yönetici yapı ve örgütler ile parti tüzüğünün ön gördüğü örgüt yapısı konusunda var olan eksiklikler giderilecektir. Bu konuda hamle sürecinde yapılan çalışmalar sonucunda gerekli hazırlıklar MK Örgüt Bürosu tarafından hazırlanmaktadır.

3. Bu süreç içinde (tüzüksel organların onayından önce) eski ve yeni parti üyeleri aday üyelik temelinde çalışmalarını yürütecek ve organ kararından sonra eski üyelikler onaylanmış olan yeni program ve tüzük temelinde yenilenecek, yeni üyeler ise tüzük hükümlerine göre partileneceklerdir.

4. Fabrika, işyeri, semt ve

Kadri Erol Yoldaş Hamlesi DEĞERLENDİRME (3. sayfadan devam)

mahallelerde sınıf içinde örgütlenmenin, diğer toplumsal muhalefet örgütlenmeleri ile ilişkilenenin, gençlik ve kadın hareketi içinde parti örgütlerinin geliştirilmesinin hedefleri konusunda somut çalışma planları yapılmıştır.

5. Yasal alanda parti politikaları doğrultusunda çalışma yürütülen alanlar değerlendirilmiş, önümüzdeki süreç faaliyetleri konusunda somut hedefler belirlenmiştir.

POLİTİK AÇIDAN:

1. Türkiye'nin güçlü, etkin ve yığinsal bir yasal komünist örgütlenmeye gereksinimi vardır. Bir yandan anti-komünist propagandanın etkisini kırmak, partimizin ülkenin toplumsal sorunlarına çözüm önerilerini yaygınlaştırmak ve başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halklar ve yoksullar arasında örgütlenmesini güçlendirme konusunda bir dizi çalışma sonuçlandırılmış ve karar alma konusunda olgunlaştırılmıştır.

2. Türkiye'nin politikasına aktif olarak müdahil olacak bir TKP'nin ön koşullarını yaratma konusunda yürütülen tartışma ve çalışmalar belirli bir düzeye yükseltilmiştir.

3. Sosyalist Devrim'in gerçekleştirilmesi ve Sosyalist Toplum Düzeni'nin kurulması için mücadelenin

bugünden barış, demokrasi, Türkiye işçi sınıfının sosyal ve ekonomik hakları, Kürt halkının özgürlüğü, ve tüm devrimci-demokratik muhalif toplumsal hareketlerin güçlendirilmesi ve yaygınlaştırılması mücadelesi ile olan bağının altı çizilmiştir.

4. Egemen sınıfların ve onların AKP-Saray Rejiminin baskı, sansür, terörü ortamında devlet ile doğrudan veya dolaylı olarak karşı karşıya gelecek tüm toplumsal hareketlerin geliştirilmesi politikası benimsenmiştir. Özellikle dolaylı olarak işçi sınıfının, emekçi halk yığınlarının ve hatta iktidardaki işbirlikçi oligarşik yapı ile çıkarları çelişen en geniş muhalefet potansiyelinin aktifleştirilmesi için yapılacak çalışmalar değerlendirilmiştir.

5. Kısa vadede "Anayasa Referandumu" adı altında düzenlenen senaryo karşısında bütün olanakların seferber edilmesiyle HAYIR oylarının yüksek çıkması ve sandıklarımıza sahip çıkılması ile ilgili var olan ve yeni geliştirilecek faaliyetlerin güçlendirilmesi kararı alınmıştır.

6. AKP-Saray Rejiminin 7 Haziran 2015 seçimleri ile aldığı yaranın büyütülmesi ve son darbenin vurulması, bu süreçte devrimci bir alternatifi oluşturulması ana görev olarak gündemimizdedir. 7 Haziran seçimleri AKP-Saray Rejimi için sonun başlangıcı

olmuştur. Bu gerçek tüm çalışmalarda propaganda edilmeli ve 7 Haziran'dan daha da güçlü bir devrimci-demokratik muhalefet yaratılmalıdır.

Yoldaşlar,

Türkiye Komünist Partisi, partimizin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşlarının açtığı kıvılcık bayrağı Çankaya'nın, Saray'ın ve TBMM'nin burcuna dikecektir. Bu amacı gerçekleştirmek, Türkiye Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin kurulması ile mümkündür. Binlerce yoldaşımızın uğrunda toprağa düştüğü bu yüce amacı bugün yürüteceğimiz sabırlı, titiz, akıllı ve aktif parti faaliyetlerimiz ile tüm sınıfsal bağlaşıklarımızla birlikte, işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştireceğiz. Büyük Ekim Devrimi'nin 100. Yıl dönümünü bu bilinç ile karşılıyoruz.

Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

Yaşasın Büyük Ekim Sosyalist Devrimi!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!
Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi Sekreterliği
5 Şubat 2017

LENİN MARKS'I NASIL ÇALIŞIRDI?

o Nadejda KRUPSKAYA

Rusya'da işçi hareketi, sanayimizin geri kalmışlığından dolayı ancak '90'lı yıllarda gelişmeye başladı. Rusya işçi sınıfı hareketinin bu gelişimi, başka bir dizi ülkede işçi sınıfının çoktan başlamış olan geniş çaplı devrimci mücadeleleri döneminde, Büyük Fransız Devrimi'nin, 1848 Devrimi'nin ve 1871 Paris Komünü'nün mevcut deneyimleri ışığında başladı. Uluslararası işçi hareketinin büyük devrimci önderleri Marks ve Engels, devrimci mücadelenin ateşinde çelikleştiler. Marks'ın öğretisi toplumsal gelişmenin yolunu gösteriyordu: Kapitalist toplumun komünist toplum tarafından çözülüşünü ve kaçınılmaz parçalanışını gösteriyordu, yeni toplum biçimlerinin alacağı gelişmenin yolunu gösteriyordu, sınıf mücadelesinin, sosyalist devrimin yolunu gösteriyordu, bu mücadelede proletaryanın rolünü ve engellenemez zaferinin yolunu gösteriyordu.

Bizim işçi hareketimiz Marksizm'in bayrağı altında gelişti; bu gelişim ağır aksak ve kör adımlar biçiminde değildi, hedef belli, yol belliydi.

Lenin, Rus proletaryasının mücadele yolunu Marksizm'in meşalesiyle aydınlatmak için olağanüstü çaba

gösterdi. Marks'ın ölümünden bu yana 50 yıl geçti, ama partimiz için Marksizm, onun hareketlerini yönlendirmekte bir rehber olarak kalacaktır. Leninizm, Marksizm'in yalnızca bir geliştirilmesi, derinleştirilmesidir.

Bu nedenle de, Lenin'in Marks'ı nasıl çalıştığı sorusunun aydınlatılmasının ne denli önem taşıdığı tamamiyle anlaşılır bir konudur.

Lenin, Marks (öğretisi) üzerine yetkin bir bilgiye sahipti. 1893'de Petersburg'a geldiğinde, Marks ve Engels'in eserleri üzerine olan geniş bilgisiyle o zamanki bütün marksistleri şaşırtmıştı.

Marksist çevrenin oluşmaya başladığı doksanlı yıllarda, genel olarak yalnızca Kapital'in I. cildi okunuyordu. Büyük güçlüklerle de olsa, Kapital'i edinebilmek mümkündü. Diğer Marks yazıları için ise durum oldukça kötüydü. Çevre üyelerinin çoğu Komünist Manifesto'yu dahi okumamışlardı. Ben,

LENİN MARKS'I NASIL ÇALIŞIRDI? (4. sayfadan devam)

örneğin, onu ilk kez ancak 1898'de sürgündeyken ve Almancası'ndan okumuştum.

Marks ve Engels'in yazıları kesinlikle yasaktı. Vladimir İlyiç'in 1897'de *Novoye Slovo* dergisine yazdığı *Ekonomik Romantizmin Karakteri Üzerine* adlı makalesinde, dergiyi hoş olmayan durumlardan korumak için, Marks ve Marksizm kelimelerini kullanmadığını ve bunları "ima etmek" zorunda kaldığını belirtmek, bu durumu göstermek için yeterlidir.

Vladimir İlyiç, Marks ve Engels'in ulaşılabilir tüm Almanca ya da Fransızca yazılarını bulmaya gayret ediyor ve bunu başarıyordu da. Anna İlyinitça, Lenin'in kızkardeşi Olga ile nasıl Felsefenin Sefaleti'nin Fransızcası'nı okuduğunu anlatır. Ancak yazıların büyük bir kısmını Almanca orijinal metinlerinden okurdu. Marks ve Engels'in eserlerinden en önemli, en ilginç yerleri kendisi için Rusça'ya çeviriyordu.

Vladimir İlyiç'in 1894'de illegal olarak yayınlanan ilk büyük çalışması olan *"Halkın Dostları Kimlerdir"* ve *Sosyal Demokrasiye Karşı Nasıl Savaşılır*, *Komünist Manifesto'ya*, *Ekonomi Politiğin Eleştirisi'ne*, *Felsefenin Sefaleti'ne*, *Alman İdeolojisi'ne*, Marks'ın 1843 yılında Arnold Ruge'ye yazdığı bir mektuba ve Engels'in *Anti-Dühring* ile *Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni'ne* dair işaretler içermektedir.

"Halkın Dostları", Marks'ın eserlerini pek tanımayan o zamanki marksistlerin çoğunun bakış açısını olağanüstü biçimde genişletti; onlar bir yığın soruyu yeni bir ışık içine oturtular ve muazzam bir başarı elde ettiler.

Lenin'in bir sonraki çalışması olan *Narodnikçi Yapının Ekonomik İçeriği ve Onun Bay Struve'nin Kitabındaki Eleştirisi'nde* 18. Brumair'e, Fransa'da İç Savaş'a, Gotha Programının Eleştirisi'ne ve Kapital'in II. ve III. ciltlerine dair işaretler buluyoruz. Daha sonra göç yılları sırasındaki yaşamı, Lenin'e, Marks ve Engels'in eserlerini bütünüyle tanıma ve üzerinde çalışma olanağı tanıldı.

Lenin'in 1914'de Granat Ansiklopedisi için kaleme aldığı Marks Biyografisi, İlyiç'in, Marks'ın eserlerini nasıl yetkin bir biçimde tanıdığını en isabetli şekilde gösteriyor.

Bunu, Lenin'in Marks yazıları üzerinde çalışırken O'ndan yaptığı sayısız alıntılar da kanıtlamaktadır. Lenin Enstitüsü'nde Marks'tan alıntılar içeren birçok defter muhafaza edilmektedir.

Vladimir İlyiç, bu alıntıları çalışmalarında kullanırdı, onları hep yeniden okur ve dipnotlar koyardı. **Ama Lenin, yalnızca Marks'ı değil, O'nun**

bütün öğretisini de derinlemesine kavramıştır. Komünist Gençlik Örgütü'nün 1920'de yapılan II. Rus Kongresi'nde Vladimir İlyiç, gençlere, *"insan bilgisinin bütünü edinmenin, bu bilginin komünizmin ezberlenmiş bir şey değil, kendinizin üzerinde düşündüğü bir şey olacağı, modern eğitim açısından kaçınılmaz olan sonuçları kapsayacağı"*nın anlaşılması gerektiğini söylüyordu. *"Bir komünist düşünün ki, ciddi ve sıkı birçok çalışma yapmadan, eleştirel olarak incelenmesi gereken olguları anlamadan, edindiği hazır sonuçlar yüzünden komünizmi ile övünüyorsa, çok acınacak durumda bir komünist olacaktır"*.

Lenin, yalnızca Marks'ın yazılarını değil, burjuva cephesindeki karşıtlarının Marks ve Marksizm üzerine yazdıklarını da okuyordu. Onlarla yaptığı polemiklerde, Marksizm'in temel ilkelerini açıklıyordu.

İçinde narodniklerin (Mihaylovski, Krivenko, Yujakov) bakış açısını Marks'ın bakış açısıyla karşılaştırdığı *"Halkın Dostları Kimlerdir"* ve *Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır* (Russkoya Bogatstvo dergisinde çıkan bir makaleye yanıtı), O'nun ilk büyük çalışmasıydı.

Narodnikçi Yapının Ekonomik İçeriği ve Onun Bay Struve'nin Kitabındaki Eleştirisi adlı makalesinde de, Struve ve Marks'ın bakış açıları arasındaki temel farklılıkları gösteriyordu.

Tarım sorununu incelediği sıralarda ise, içinde Alman sosyal-demokratları David ve Herz ile Rus eleştirmenler Çernov ve Bulgakov'un küçük-burjuva görüşlerinin Marks'ın görüşleriyle karşılaştırıldığı Tarım Sorunu ve Marks'ın Eleştirmenleri adlı çalışmasını yazıyordu.

"Du choc des opinions jaillit verité" (görüşlerin çarpışmasından gerçek doğar) der, İlyiç'in severek tekrarladığı bir Fransız sözü. İlyiç, işçi hareketinin temel sorunlarında, her zaman sınıfsal konumlara işaret etmeye ve onları karşılaştırmaya çalışırdı.

Çok karakteristik bir özelliği, Lenin'in farklı görüşleri nasıl karşılaştırdığıdır. İçinde Lenin'den alıntılar, planlar, raporlar için planlar vb. olan 1917 öncesi dönemdeki *Tarım Sorunları* üzerine kaleme alınmış olan XIX. Toplu Cilt, bu konuya ışık tutmaktadır.

Vladimir İlyiç, "eleştirmenler"i görüşlerini özenle toplar ve düzenlerdi; çarpıcı ve karakteristik yerleri özellikle not alır ve Marks ile karşılaştırırdı. "Eleştirmenler"i düşüncelerini özenle analiz ederek, bunların sınıfsal yapısını göstermeye gayret ederdi. Bunu yaparken de, özellikle önemli ve yakıcı sorunları en

açık biçimde öne çıkarırdı.

Lenin, çoğu kez bir soruyu kasten sivirtirdi. O, yalnız ses tonunun önemli olduğunu değil, gerektiğinde sert ve keskin de konuşulabileceği görüşündeydi-özünü verebilmenin önemli olduğunu düşünürdü. Sorge ile mektuplaşmaların Rusça çevirisinin önsözüne Mehring'ten yaptığı şu alıntıyı yazıyordu: *"Mehrning, Marks ve Engels'in 'iyi bir ses tonuna pek önem vermediklerini söylerken oldukça haklıdır... çıkardıkları gürültüyü nasıl uzun uzadıya düşünmüyorlardıysa, göğüslemek zorunda kaldıklarına da ağlaşmıyorlardı..."* Lenin'in kendine özgü ve sert bir üslubu vardı; O, bunu Marks'tan öğrenmişti. Şöyle derdi: *"Marks, Engels ile kendisinin bu 'sosyal demokratlar'ın berbat yöntemine karşı nasıl sürekli mücadele ettiklerini anlatır, ve bu mücadele çoğu zaman sert bir biçimde geçerdi."* Lenin sertlikten korkmazdı, ancak, verilen karşılığın da sorunun özünü karşılamasını isterdi.

Lenin'in sıkça kullandığı ve çok sevdiği bir sözcük vardı: "Kılı kırk yarmak". Eğer bir polemik, sorunun özüne dokunmayıp karşıt görüşlerini çarpıtıyor ve önemsiz ayrıntılara takılıyorsa, şöyle derdi: "İşte bu, kılı kırk yarmaktır".

Lenin, kesin olarak, sorunu açıkça ortaya koymayı değil, sadece önemsiz fraksiyon ayrılıklarını nakletmeyi amaçlayan polemige de şiddetle karşı çıkardı. Bu, menşeviklerin sevdiği bir yöntemdi. Söylenmiş oldukları asıl bağlamdan ve somut durumdan kopartarak, Marks ve Engels alıntılarını örtüsü altında, yalnızca fraksiyonel hedefler güderlerdi. Sorge ile Mektuplaşmalar'ın önsözünde Lenin şunları yazıyordu:

"Marks ve Engels'in İngiliz-Amerikan işçi hareketi için yaptıkları önerilerin kolayca ve hiç pürüzsüz olarak Rusya'daki koşullara uygulanabileceğine inanmak, Marksizmi, onun yönteminin araştırılması ve belirli ülkelerdeki işçi hareketinin somut tarihsel özgünlüklerinin çalışılması için değil, küçük fraksiyonel, entelektüel amaçlar doğrultusunda kullanmak demektir."

Böylece dolaysız olarak Lenin'in Marks'ı nasıl çalıştığı sorusuna geliyoruz. Bu kısmen yukarıda verilmiş alıntıda da görülebiliyor: Marks'ın yöntemi açıkça anlaşılmalıdır. Marks'tan belirli ülkelerdeki işçi hareketinin özgünlüğünün incelenmesi yöntemi öğrenilmelidir. Bunu Lenin de yapıyordu. Marks'ın öğretisi Lenin için bir dogma değildi, tersine, eylem kılavuzuydu. Bir keresinde ağzından *"Marks'ın önerilerine kulak vermek isteyenler..."* ifadesi çıkmıştı. Çok karakteristik bir ifadedir bu. Bizzat kendisi, *"sürekli Marks'ın tavsiyelerine*

LENİN MARKS'I NASIL ÇALIŞIRDI? (5. sayfadan devam)

başvuruyordu". En zor anlarda, devrimin dönüm noktalarında hep yeniden Marks'a başvururdu. Bazen kabinede ziyaret edildiğinde, herkes telaş ve heyecan içindeyken, İlyiç Marks'ı okuyor olurdu ve ancak güçlükten bundan alıkonulabiliyordu. Sinirlerini yatıştırmak için değil, işçi sınıfının güçlerine ve onun nihai zaferine olan inancını güçlendirmek için değil -Lenin bu inancı fazlasıyla taşıyordu-, Marks'ın tavsiyelerine başvurmak için, işçi hareketinin sınırsız günlük sorunlarına O'ndan yanıt bulmak için Marks'ın yazılarının içine gömülüyordu. *Franz Mehring'in İkinci Duma Üzerine* adlı makalesinde Lenin şunları yazıyordu:

"Bu tür kişilerin gerekçeleri, yaptıkları alıntıların başarısız seçimine dayanır: Büyük burjuvaziye gerici küçük-burjuvaziye karşı desteklemekle ilgili genel tezleri alıyorlar ve bunları eleştirmeksizin Rus devrimi için kullanıyorlar. Mehring, bu kişilere iyi bir ders veriyor. Marks'ın, burjuva devriminde proletaryanın görevlerine dair tavsiyelerine uymak isteyenler, tam da Alman burjuva devriminin zamanına ilişkin Marks'ın yargılarına başvurmak zorundadır. Bizim menşeviklerin bu düşüncelerden böyle korkuyla kaçmaları boşuna değildir. Biz bu görüşlerde, Rus burjuva devriminde Rus 'bolşeviklerinin' uzlaşmacı burjuvaziye karşı yürüttükleri o amansız savaşımın en mükemmel, en açık ifadesini görüyoruz."

Marks'ın **benzeşen durumları** çözümlenmeye adanmış olan yapıtlarına başvurmak, onları özenle çözümlenmek, şimdiki zamanın uğrakları ile karşılaştırmak, benzerlikleri ve farklılıkları açık seçik ortaya dökmek -işte Lenin'in yöntemi buydu. Bunun 1905-1907 Devrimi'ne olan uygulanması, Lenin'in bu yöntemi nasıl kullandığını en açık biçimde gözler önüne sermektedir:

"Şimdi tarih bize, herhangi bir başka ülke proletaryasının tüm acil görevlerinin en devrimcisi olan acil bir görev verdi. Bu görevin gerçekleştirilmesi, yalnız Avrupa gericiliğinin değil Asya gericiliğinin de en güçlü dayanağının yokedilmesi, Rus proletaryasını uluslararası proletaryanın öncüsü durumuna getirecektir."

Daha 1905 devrimci savaşının Rus işçi sınıfının uluslararası rolünü artırdığını, 1917'deki Çarlık monarşisinin yıkılışının Rus proletaryasını gerçekten de uluslararası devrimci proletaryanın öncüsü yaptığını ve bunun, Lenin'in Ne Yapmalı'yı yazmasından yalnız 15 yıl sonra gerçekleştiğini biliyoruz. 1905'de, işçilerin 9 Ocak'ta Kışık Saray'ın önünde kanlı bir biçimde kurşunlanmalarından sonra, devrimci dalga daha da yükselmeye başlayınca, Parti kendisini en keskin biçimde, kitlelerin nereye götürüleceği ve hangi taktiği uygulamaları

gerektiği sorusunu önünde buldu. Ve burada Lenin Marks'a başvuruyordu. Marks'ın Fransız ve 1848 Alman burjuva demokratik devrimi üzerine olan yazılarını özel bir dikkatle inceliyordu: *Fransa'da Sınıf Savaşları'nı* ve Alman devrimi üzerine olan K. Marks ve F. Engels'in *Yazınsal Mirasları'nın* III. Cildini (Mehring tarafından yayımlandı).

Haziran ve Temmuz 1905'de Lenin, rotalarının liberal burjuvazi ile uzlaşmaya yöneldiği menşeviklerin taktiğini, bolşeviklerin işçi sınıfını otokraziye karşı silahlı mücadeleye dek varacak kararlı ve uzlaşmaz bir mücadeleye çağıran taktiğiyle karşılaştırdığı Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği adlı broşüründe, Çarlığın işi bitirilmelidir diye yazıyordu:

"(Yeni İskracılar) konferansı, iktidarın Çar'ın elinde kaldığı sürece, herhangi bir temsilcinin herhangi bir kararının, 1848 Alman Devrimi tarihinde ünlenmiş olan Frankfurt Parlamentosu'nun 'kararları' gibi aynı şekilde boş ve zavallı gevezeliklerden öte gidemeyeceğini unuttu. İşte tam da bu yüzden, devrimci proletaryanın temsilcisi Marks, 'Neue Rheinische Zeitung' (Yeni Ren Gazetesi)'nde, çok güzel sözler söyledikleri, bir sürü demokratik 'kararlar' aldıkları, her türlü özgürlüğü 'tesis ettikleri' için ve gerçekte ise yalnız iktidarı kralın ellerine bıraktıkları ve kralın emrindeki askeri şiddete karşı silahlı mücadelede örgütlemelikleri için, Frankfurtlu liberal 'Osvobojdeniyeciler'i acımasız bir alayla eleştirmiştir. Ve Frankfurtlu 'Osvobojdeniyeciler' gevezelik ederken kral zamanını bekliyor, askeri güçlerini sağlamlaştırıyor; ve fiili iktidara dayanan karşı-devrim, bütün demokratları o tüm harikulade 'kararları' ile birlikte ortadan siliverdi."

Lenin şunu soruyordu: Burjuvazi, Çarlık ile yapılacak bir uzlaşmanın yardımıyla Rus Devrimi'ni engellemeyi başarabilecek mi, yoksa Marks'ın bir keresinde dediği gibi, Çarlığı "kabaca" mı ortadan kaldıracak? "Devrim kesin zafere ulaşır mı -o zaman biz Çarlıkla Jakobenler'in tarzıyla ya da isterseniz, kabaca hesaplaşacağız." "Tüm Fransız terörizmi -diyordu Marks, 1848'de 'Yeni

Ren Gazetesi'nde-, burjuvazinin, mutlakliyetin, feodalizmin ve dar kafalı toplum düşmanlarının işini görmesine yarayacak kaba bir terbiyeden başka bir şey değildir." "Sosyal-demokrat Rus işçilerini demokratik devrim çağında 'jakoben' öcüsüyle korkutmaya çalışanlar, acaba hiç Marks'ın bu sözlerinin anlamını düşünmüşler midir?"

Menşevikler, taktiklerinin uç devrimci muhalefetin bir partisi olarak kalmak olduğunu ve bunun kısmi, aşamalı bir şekilde "iktidarı ele geçirme"yi ve bu şehirde ya da öbür şehirlerde devrimci komünlerin oluşturulmasını kapsam dışı bırakmadığını söylüyorlardı. "Devrimci komünler" ne demektir, diye soruyor Lenin ve yanıtlıyor:

"Devrimci düşüncenin karmaşıklığı, onları her zaman olduğu gibi **devrimci safsataya** götürüyor. Evet, sosyal-demokrasinin temsilcilerinin aldıkları bir kararla 'devrimci komünler' sözcüğünü kullanmaları bir **safsata**dır ve **başka hiçbir şey** değildir. Marks, eğer **geçmişten sağ kalmış** 'etkileyici' isimlerin ardında geleceğin görevleri gizlenmişse, bu türden safsataları yargılamamıştır bile. Tarihte rolünü oynamış bir ismin başdöndürücülüğü, böyle durumlarda boş ve zararlı bir aldatmacaya dönüşüyor. Eğer artık çoktan başlamış olan isyanın zaferle sonuçlanması durumunda yarından başlayarak hükümete baskı uygulayacaksa, işçilere ve tüm halka **neden** geçici bir devrimci hükümet istediğimizi, **hangi değişimleri** gerçekleştireceğimizi **adiyla** açık seçik ve ikili bir anlamı olmadan anlatmalıyız. Politik önderlerin önünde duran sorular bunlardır."

"Bu, Marksizmi yüzüne gözüne bulaştıranlar hiçbir zaman Marks'ın eleştiri silahını, silahın eleştirisiyle yer değiştirme gerekliliği üzerine olan sözleri konusunda kafa yormadılar. Marks'ın adını ağızlarından düşürmeden, gerçekte, otokraziye özgürce eleştiren, demokratik bilinci pekiştiren ve devrim zamanının, hem tabandan hem tavandan bir eylem zamanı olduğunu anlayamayan Frankfurtlu burjuva gazetelerinin ruhhali içinde taktik kararları alıyorlar."

"Devrimler tarihin lokomotifleridir, derdi Marks". Marks'tan yapılan bu alıntı, Lenin'in alevlenen devrimin rolünü nasıl değerlendirdiğini göstermektedir.

Lenin, Marks'ın Yeni Ren Gazetesi'nde yaptığı değerlendirmelerin çözümlenmesinde, işçilerin ve köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğünün doğasını açıklıyor. Yaptığı bir karşılaştırmada, bizim burjuva demokratik devrimimiz ile 1848 Alman burjuva demokratik devrimi arasındaki farklılıklar

LENİN MARKS'I NASIL ÇALIŞIRDI? (6. sayfadan devam)

sorusunu ele alıyor. şöyle yazıyor:

“Ancak Nisan'da, devrimci gazetesinin (Yeni Ren Gazetesi 1 Haziran 1848'de çıkmaya başladı) çıkmasından bir yıl sonra Marks ve Engels, işçilerin özel bir örgütlenme oluşturmaları konusunda bir makale yayımladılar. Bu ana kadar ise sadece, bağımsız işçi partisi ile hiçbir örgütsel bağı olmayan bir 'demokrasi organı'nı yönetiyorlardı! Bu, bizim bugün vardığımız noktada muazzam ve inanılmaz görünen gerçek, bize o zamanki Alman ve bugünkü Rus Sosyal Demokrat Partisi arasındaki hangi farklılıkların olduğunu açıkça gösteriyor. Bu gerçek bize, Alman demokratik devriminde (Almanya'nın 1848 yılındaki ekonomik olduğu kadar politik bakımdan da geri kalmışlığı sayesinde devletsel parçalanma), hareketin proleter karakterinin, proleter etkinliğinin ne kadar daha az ifade bulunduğunu gösteriyor.”

Lenin'in 1907 yılında Karl Marks'ın çalışmaları ve mektupları üzerine yazdığı makaleleri özellikle ilginçtir. Bunlar, Karl Marks'ın L. Kugelmann'a Yazdığı Mektupların Rusça Çevrisine Önsöz, Franz Mehring'in İkinci Duma Üzerine Düşünceleri, F. A. Sorge'ye Mektuplar İçin Önsöz'dür. Bu makaleler, Lenin'in Marks'ı çalışmasında uyguladığı yöntemi özellikle açık bir biçimde aydınlatıyorlar. Özellikle ilginç olan, Lenin'in Bogdanov ile olan ayrılıkları dolayısıyla yine güçlü biçimde felsefe ile uğraştığı ve diyalektik materyalizm sorunlarının özel bir önemle ilgisinin odak noktasını oluşturduğu bir zamanda yazdığı son makalesidir.

Lenin, bir yandan Marks'ın -bizde devrimin yenilgiye uğratılması ile ilgili olarak ortaya çıkan benzeşim sorunlarına dair- yazılarını ve diğer yandan tarihsel materyalizm sorunlarını incelerken, **Marks'tan, diyalektik materyalist yöntemin, tarihsel gelişimin incelenmesinde nasıl kullanılabileceğini öğreniyordu.**

“F. A. Sorge ile Mektuplaşmalara Önsöz”de şöyle yazıyordu: “Marks ve Engels'in İngiliz-Amerikan ve Alman işçi hareketinin sorunları üzerine söylediklerini karşılaştırmak oldukça öğreticidir. Eğer, bir yandan Almanya'nın ve öte yandan İngiltere ile Amerika'nın kapitalist gelişiminin değişik evrelerini, burjuvazinin egemenliğinin değişik biçimlerini -bir sınıf olarak- bu ülkelerin tüm politik yaşamında temsil ettiği gözönüne alınırsa, bu türden bir karşılaştırma özel bir anlam kazanır. Bilimsel açıdan burada, materyalist diyalektiğin farklı noktaları, sorunun farklı yanlarını şu ya da bu politik ve ekonomik koşulların somut özelliklerine uygulamada ortaya koyma ve vurgulama sanatının tipik bir örneğini görmekteyiz. Pratik politika ve İşçi Partisi'nin taktiği açısından da burada,

Komünist Manifesto'nun yaratıcılarının savaştan proletaryanın görevlerini farklı ülkelerin ulusal işçi hareketinin farklı aşamalarına uygulamayı nasıl belirlediklerini görüyoruz.”

1905 Devrimi, çözümlemeleri için Lenin'in Marks'ın eserlerini daha da derinlemesine incelediği bir dizi yeni güncel sorunları gündeme getirmişti. Lenin'in Marks'ı incelemesinin yöntemi (gerçek marksist yöntem) devrimin ateşinde biçimlendi.

Marks'ı çalışmanın bu yöntemi Lenin'e, Marksizm'in ve onun devrimci özünün tahrif ve tasfiye edilmesine karşı savaşmak için gerekli silahları sağladı. Ekim Devrimi'nin ve Sovyet iktidarının örgütlenmesinde, Lenin'in Devlet ve Devrim adlı kitabının nasıl muazzam bir rol oynadığını hepimiz biliyoruz. Bu kitap tümüyle Marks'ın devrimci öğretisindeki devletin derinlemesine bir incelenmesi temelinde yükselmektedir. Bu kitabın birinci sayfasında şöyle yazar:

“Tarihte devrimci düşünürlerin öğretileriyle, kurtuluşları için savaşım veren ezilen sınıflar önderlerinin öğretileri başına birçok kez gelen şey, bugün de Marks'ın öğretisinin başına geliyor. Egemen sınıflar, sağlıklarında büyük devrimcileri ardı arkası gelmez zulümlerle ödüllendirirler; öğretilerini, en vahşi düşmanlık, en koyu kin, en hayasız yalan ve iftira kampanyalarıyla karşılarlar. Ölümlemlerinden sonra, büyük devrimcileri zararsız azizler haline getirmeye, söz uygun düşerse, evliyalastırmaya, ezilen sınıfları 'teselli etmek' ve onları aldatmak için adlarını bir ayla (hale) ile süslemeye çalışırlar. Böylelikle devrimci öğretileri içeriğinden yoksunlaştırılır, değerinden düşürülür ve devrimci keskinliği giderilir. Burjuvazi ve işçi hareketi oportünistleri, bugün işte Marksizmi 'elverişlileştirme' biçimi üzerinde birleşiyorlar. Öğretinin devrimci yanı ve devrimci ruhu unutuluyor, siliniyor ve değiştiriliyor. Burjuvazi için kabul edilebilir ya da öyle görünen ne varsa, önplana çıkarılıyor ve övülüyor. Bugün bütün sosyal-şovenler -gülmeyin- 'marksist'tirler. Ve daha düne dek Marksizmin kökünü kazıma işinde uzmanlaşmış burjuva Alman bilginleri şimdi bir soygun savaşının yürütülmesi için son derece iyi örgütlenmiş o işçi sendikalarını eğitecek bir 'ulusal-Alman' Marks'tan git gide daha sık söz ediyorlar.

Bu durum karşısında, Marksizm'in bozulmalarının bu görülmemiş yayılışı karşısında, görevimiz herşeyden önce Marks'ın devlet üzerine öğretisini yeniden kurmaktır.”

Leninizmin Temelleri'nde Stalin şunları yazıyor: “Ancak bunu izleyen dönemde, proletaryanın açık eylemleri döneminde, proletarya devrimi dönemindedir ki,

burjuvaziden iktidarın alınması sorunu, ivedi pratik sorunlardan biri oldu; proletaryanın yedek güçleri sorunu (strateji) en hayati sorunlardan biri oldu; -parlamentar olsun, parlamento-dışı (taktik) olsun- bütün savaşım ve örgüt biçimleri tam bir açıklıkla belirdiler; ancak bu dönemde proletaryanın savaşımının tutarlı bir stratejisi ve derin bir taktiği hazırlanabildi. Marks'ın ve Engels'in taktik ve strateji hakkındaki İkinci Enternasyonal'in hasıraltı ettiği dahiyane fikirlerinin Lenin tarafından günışığına çıkarılması tam bu döneme rastlar. Ama Lenin, Marks'ın ve Engels'in şu ya da bu ilkesini diriltmekle kalmadı, onları yeni fikir ve tezlerle tamamladı ve bu fikir ve tezler bütününü, proletaryanın sınıf savaşımına kılavuzluk eden bir kurallar ve ilkeler sistemi içinde topladı.”

Marks ve Engels, öğretilerinin bir dogma değil, harekete geçmek için bir kılavuz olduğunu söylerlerdi. Lenin bu sözleri sürekli yinelerdi, Marks ve Engels'in eserlerini inceleme yöntemi, proleter devrimleri çağının bütün ilişkileri ve devrimci pratiği, Lenin'e, doğrudan Marks'ın devrimci teorisini, bir eylem kılavuzu haline getirmesinde yardımcı oldular.

Şimdi, sonucu etkileyebilecek denli ağır basan bir konuya değinmek istiyorum. Daha, kısa bir süre önce Sovyet iktidarının 15. yıldönümünü kutluyorduk., ve bu fırsatta, 1917 Ekim'inde iktidarın ele geçirilişinin nasıl örgütlendiğini anımsadık. Bölük pörçük bir biçimde değil, kendini Marks'ın isyanın örgütlenmesi konusundaki dolaysız yönlendirmelerine bırakan Lenin'in derinlemesine düşünülmüş planına göre bir oluşumdu bu.

Diktatörlüğün proletaryanın eline geçmesini sağlayan Ekim Devrimi, bütün mücadele koşullarını temelden değiştirdi. Lenin, Marks ve Engels'in ifadelerinin harflerine saplanıp kalmayarak, onların devrimci içeriğini alması gerçeği sayesinde, Marksizmi, proletarya diktatörlüğü çağında sosyalizmin inşasında da kullanmayı bildi.

Burada ancak bir kaç noktaya değinebildim. Oysa burada çok kapsamlı bir araştırma çalışması yapılması gerekir. Lenin'in Marks'tan neyi, nasıl devrimci hareketin hangi dönemlerinde ve hangi görevleriyle bağlantılı olarak aldığı iyice öğrenilmek zorundadır. Ulusal sorun ve emperyalizm gibi olağanüstü önem taşıyan sorunlara değinmedim bile. Lenin'in tüm eserlerinin yayınlanması bu çalışmayı kolaylaştıracaktır. **Lenin'in, Marks'ı çalışması sırasında, devrimci savaşın başından sonuna dek bütün aşamalarında izlediği yol, bize yalnız Marks'ı daha iyi ve daha derin tanımak**

LENİN MARKS'I NASIL ÇALIŞIRDI? (7. sayfadan devam)

İçin değil, aynı zamanda Lenin'in kendisini ve onun Marks'ı inceleme yöntemini tanımak ve Marks öğretisini yaşama geçirmek için yardımcı olacaktır.

Bu arada Lenin'in Marks'ı incelemelerinin çok büyük anlamı olan bir yanına daha işaret edelim. Lenin, yalnızca Marks ve Engels'in yazdıklarını, "eleştirmenler"in onlar hakkında söylediklerini değil, **Marks'ı şu ya da bu dünya görüşüne götüren yolu, Marks'ı düşünmeyi uyaran yolu ve belirli bir yöne iten eserleri, yazıları da inceliyordu.** Yani, şöyle dersek eğer, marksist dünya görüşünün kaynaklarını inceliyordu. Marks'ın şu ya da bu yazardan alımladıklarını ve nasıl alımladığını iyice araştırıyordu. Diyalektik materyalizm yöntemini olabildiğince derinlemesine araştırmaya ise çok özel bir çaba gösteriyordu. 1922 yılında Lenin *Militan Materyalizmin Anlamı Üzerine* adlı makalesinde, *Marksizmin Bayrağı Altında* dergisi çalışanlarının Hegel diyalektiğinin materyalist açıdan sistematik bir incelemesini örgütlemeleri gerektiğini yazıyordu. Ciddi felsefi bir dayanağı olmayanların, burjuva düşüncelerinin saldırılarına ve burjuva dünya görüşünün yeniden ortaya çıkmasına karşı savaşta hiç bir direnç gösteremeyeceği görüşündeydi. Lenin sırf kendi deneyimlerine dayanarak, Hegel diyalektiğinin incelemesinin materyalist açıdan nasıl örgütlenmesi gerektiğini yazıyordu. Lenin'in Militan Materyalizmin Anlamı Üzerine adlı yazısının ilgili bölümünü aşağıda veriyorum:

"Sağlam felsefi temeller olmadan, her zamanki doğası gereği doğa bilimlerinin, her zamanki doğası gereği materyalizmin, burjuva düşüncelerin etkilerine ve burjuva görüşlerin rönesansına karşı savaşta varlıklarını korumalarının mümkün olmadığını anlamak zorundayız. Bu savaşı kazanabilmek ve tam bir zaferle sonuçlandırabilmek için bir doğa bilimcisi, modern bir materyalist olunmalıdır; yani, Marks'ın temsil ettiği materyalizmin bilinçli bir üyesi, bir diyalektik materyalist olmak gerekir. Bu amaç için Marksizmin Bayrağı Altında çalışanların, Marks'ın somut bir biçimde hem Kapital'inde, hem de tarihsel ve politik yazılarında büyük bir başarıyla kullandığı diyalektiğin, Hegel diyalektiğinin, sistematik, materyalist açılarından yönlendirilmiş bir çalışmasını örgütlemelidirler... Marks'ın materyalist biçimde ele aldığı Hegel diyalektiğinin kullanımına dayanarak, bu diyalektiği bütün yönleriyle işleyebiliriz ve işlemeliyiz; Dergimizde Hegel'in en önemli eserlerinden alıntılar yayınlanmalı ve diyalektiğin Marks tarafından kullanılışının örneklemesiyle olduğu gibi, modern

tarihin, özellikle de modern emperyalist savaşın ve devrimin bize olağanüstü zengin ölçülerde sunduğu ekonomik ve politik diyalektiğin örneklemeleriyle de bu Hegelci diyalektiği materyalistlerin diline uyarlamalıyız. Bizim görüşümüze göre Marksizmin Bayrağı Altında dergisinin redaktörleri ve çalışanları bir tür 'Hegel diyalektiğinin materyalist dostları cemiyeti'ni temsil etmelidirler. Modern bir doğa bilimcisi, materyalist biçimde ele alınmış Hegel diyalektiğinde (o yalnızca arasa ve biz bunda ona yardımcı olursak) bazı felsefi sorunlara, doğa bilimlerinin günümüzdeki devrimini ortaya dökene ve burjuva modasının duacılarını gericiliğin saflarına oturtan bir dizi yanıtlar bulacaktır."

Bugün Hegel'in ana eserleri üzerinde çalışan Lenin'in bütün düşünsel sürecini gösteren, onun Hegel incelemesinde diyalektik materyalist yöntemini nasıl kullandığını ve bu incelemelerini nasıl Marks yazılarının derinleştirilmiş incelemeleriyle, en farklı koşullar altında Marksizmi eylem kılavuzu olarak kullanma yeteneğiyle birleştirdiğini gösteren Leninski Sbornik IX. ve XII. ciltler çıkmış bulunuyor.

Ama Lenin, incelemelerini yalnız Hegel ile de sınırlamadı. Örneğin Marks'ın 1 Şubat 1858'de Engels'e yazdığı ve içinde Lassalle'in Herakleitos Felsefesi, Efes'in Karanlığa Gömülmesi adlı kitabını oldukça aşağılayan biçimde eleştirdiği ve bu çalışmayı "öğrenci işi" olarak nitelediği mektubunu da okuyordu. Lenin öncelikle Marks'ın yargısının kısa bir tanımını yapıyor: "Lassalle yalnızca Hegel'i yineliyor, onun yazdığını kopya ediyor, Heraklit'teki bazı bölümler dolayısıyla onu milyonlarca kez sakız gibi ağzına doluyor ve çalışmasını bilgi dolu dengenin inanılmaz kütesizliğiyle dolduruyor." Buna rağmen Lenin, Lassalle çalışmasını sürdürüyor, bir çalışma programı yapıyor, dipnotlar alıyor ve sonunda şu sonuca varıyor: "Genel olarak Marks'ın vargısı doğrudur. Lassalle'in kitabı okunmaya değer." Bu çalışma Lenin'in kendisinin Marks'ı daha derinden kavramasını ve onun Lassalle'in kitabını neden beğenmediğini anlamasını sağlıyordu.

Son olarak Lenin'in Marks üzerine çalışmalarının, onun Marks öğretisini kitlelere tanıtmasının bir başka biçimine işaret etmek istiyorum. Eğer bir kitleye yayıcı, çalışmasını ciddiye alıyorsa, eğer şu ya da bu teorinin asıl varlığının olabildiğince basit, anlaşılır biçimde ortaya konmasını görev edinmişse, bu onun kendisi için de çok verimli olur. Lenin bu çalışmayı olabildiğince ciddiye alıyordu.

"İşçiler için yazmaktan başka öğrenmeyi istediğim hiçbir şey

yoktur" diyor, sürgünden Plehanov ve Akselrod'a yazdığı bir mektubunda.

Karl Marks'ın öğretisini işçilere kavratmak istiyordu Lenin; onu işçiler için anlaşılır kılmak istiyordu. Önceki yüzyılın '90'lı yıllarında İşçi Grupları'nı yönetirken -herşeyden önce Kapital'in I. cildindeki tezleri dinleyicilerinin yaşamlarından örnekler vererek açıklamaya çaba gösteriyordu. Lenin, 1911'de kendisini yükselen devrimci hareket için önder kadroların eğitimine adanmış Longjumeau (Paris'te) Parti Okulu'nda, işçilere politik ekonomi üzerine dersler veriyor, bunu yaparken Marks öğretisinin temellerini alabildiğince basite indirmeye uğraşıyordu. Pravda'da çıkan makalelerinde, Marks öğretisinin her bir noktasını herkesin kavrayacağı hale getirmeyi deniyordu. 1921 yılında sendikalar üzerine tartışma sürecinde, Lenin kitleye yaymanın en güzel örneğini veriyordu: Yöntemin, bir nesnenin, görünümünün incelenmesinde diyalektiğin nasıl kullanılması gerektiğini gösteren en belirgin karakteristiği. Lenin şöyle diyor:

"Bir nesneyi gerçekten tanımak için, onun bütün yanlarını, bütün bağlamlarını ve 'aracılıklarını' ele almak, incelemek gereklidir. Belki bunu tam anlamıyla hiç bir zaman başaramayacağız, ama evrensellik talepleri bizi hatalardan ve donukluklardan koruyacaktır. Bu birincisi. İkinci olarak, diyalektik mantık, nesnenin kendi gelişimi içinde, kendi 'özdevenimi' (Hegel'in dediği gibi) içinde izlenmesini gerektiriyor. Üçüncüsü ise, nesnenin bütünsel 'belirlenmesine' bütün insana özgü pratik dahil edilmelidir -gerçeğin ölçütü olduğu kadar, nesnenin insanın gereksindiği şeylerle olan ilişkisi için de pratik olarak belirleyici uğrak olarak. Dördüncüsü de, diyalektik mantık, soyut gerçeklerin olmadığını, gerçeğin her zaman somut olduğunu öğretmektedir, Plehanov'un Hegel ile ilgili olarak hep söylediği gibi."

Bu birkaç satır, Lenin'in her zaman diyalektik materyalizm yöntemini kullanarak ve Marks'ın "öğütlerine kulak vererek" felsefe sorunları üzerine uzun yıllar süren çalışmalardan sonra vardığı sonuçların çekirdeği mahiyetindedir. Bunlar bize, asgari biçimde, görüngülerin incelenmesinde neyin eylem kılavuzu olduğunu gösteren bütün önemli şeylere işaret ediyorlar.

Lenin'in Marks'ı çalışma biçimi bize, bizim Lenin'i nasıl çalışmamız gerektiğini gösteriyor. Onun öğretisi Marks'ın öğretisine sınıksız bağlarla bağlıdır. O, "gerçeğe dönüşmüş Marksizm'dir", emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmi'dir.

(Unter dem Banner des Marxismus (Marksizmin Bayrağı Altında) Sayı: 1-2, Mart / Nisan, 1933)